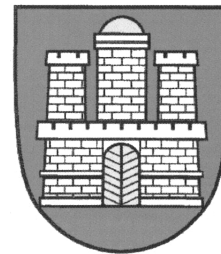

Raspenavský zpravodaj

4

prosinec
2012
ZDARMA

Informační čtvrtletník městského úřadu

Vážení spoluobčané,

přijměte prosím mé pozvání na slavnostní otevření nové mateřské školy, spojené s prohlídkou budovy i zahrady, které se uskuteční **v sobotu 15. prosince 2012 ve 14.00 hodin.**

Stavba nové mateřské školy byla zahájena 1. 9. 2011 a předání dokončené stavby je plánováno na 30. 11. 2012. Zhotovitelem stavby je sdružení firem: Ještědská stavební společnost, s.r.o., Liberec a NISAINVEST, s.r.o., Liberec. Realizace stavby byla provedena na základě projektové dokumentace zpracované Projektovým ateliérem David, s.r.o., Liberec. Stavba byla z 90 % celkových nákladů financována Ministerstvem pro místní rozvoj ČR z programu – Obnova obecního a krajského majetku postiženého živelní nebo jinou pohromou.

Vážení spoluobčané,

prožíváme složité období. Po ničivé povodni obnovujeme poškozený či zničený majetek města, realizujeme splaškovou kanalizaci a v letošním roce zahájilo práce na obnově břehů a koryta řeky i Povodí Labe. Stavby probíhají na mnoha místech – splašková kanalizace byla realizována v průběhu roku i na jedenácti pracovištích ve stejnou dobu, realizace obnovy mostů a lávek probíhá také současně a značně komplikuje pohyb po městě. Největší problémy nám však působí opravy komunikací (prováděné včetně odvodnění a oprav břehových či podpůrných zdí), neboť si vyžadují neprůjezdnost celých ulic. Ve spolupráci s dodavateli se snažíme práce koordinovat a nezhoršovat už tak složitou dopravní situaci ve městě, ale přes veškerou snahu, ať už z objektivních důvodů (např. archeologický průzkum, havárie na vodovodním, plynovém potrubí, nedostatečný počet mostů přes řeku) nebo z nedisciplinovanosti zaměstnanců jednotlivých firem, dojde k nepředpokládaným uzavírkám ulic. S podobnými komplikacemi a problémy bychom se měli potýkat ještě v příštím roce. V červnu r. 2013 budou dokončeny práce na výměně lávek a opravě mostů a na podzim pak i práce na výstavbě splaškové kanalizace a opravě komunikací v majetku města.

Přeji Vám příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku Vám přeji zdraví, štěstí a splnění všech Vašich přání.

Pavel Lžičar, starosta

Informace z městského úřadu

Provoz městského úřadu pro veřejnost

Pondělí 7.30 – 11.30 hod a 12.30 – 17.00 hod

Středa 7.30 – 11.30 hod a 12.30 – 17.00 hod

Budova MěÚ je otevřena i mimo hodiny určené pro veřejnost (úterý, čtvrtek), v době od 8.00 do 13.00 hodin. Protože však pracovníci v těchto dnech absolvují školení, vyřizují záležitosti i mimo budovu MěÚ, nebo zpracovávají agendu nutnou pro vydání rozhodnutí. Doporučujeme občanům přednostně využívat úředních dnů, případně si návštěvu s pracovníkem dohodnout předem.

Od září roku 2011 funguje nový informační systém v naší obci. Prostřednictvím krátkých SMS zpráv vás informujeme o důležitých událostech v obci. Pokud máte zájem o zasílání těchto SMS zpráv, je potřeba k nám doručit číslo vašeho mobilního telefonu, a to buď telefonicky na čísla 482 360 447 a 482 360 431, nebo prostřednictvím e-mailové pošty zaslané na knihovna@raspenava.cz mesto.raspenava@raspenava.cz, nebo vyplněním dotazníku na www stránkách obce. Pro správné fungování systému, je nutné, nahlásit každou změnu telefonního čísla. Od roku 2012 je též možné rozesílání informativních e-mailů - registrace na www stránkách obce.

Podatelna, knihovna

Uzavření MěÚ v době vánočních svátků 2012

V úterý, 18. prosince 2012, budou městský úřad a knihovna pro veřejnost uzavřeny.

Od 24. 12. 2012 do 1. 1. 2013, budou městský úřad a knihovna pro veřejnost uzavřeny.

Všem občanů Raspenavy přejí pracovníci MěÚ a knihovny krásné vánoční svátky a bezproblémový vstup do nového roku 2013.

Vážení spoluobčané, dovoluji si vás pozvat na 4. veřejné zasedání zastupitelstva města, které se uskuteční ve **středu, 12. prosince 2012 v 17.00 hodin** v zasedací místnosti MěÚ

Program:

- Převody nemovistostí
- Rozpočtové změny
- Rozpočtové provizorium pro rok 2013
- Obecně závazná vyhláška o místním poplatku

Pavel Lžičar
starosta

Důležitá telefonní čísla

V případě poruchy na dodávce pitné vody volejte na telefonní číslo **721 852 404**.

V případě přerušení dodávky elektrické energie, volejte na linku **840 850 860**.

V případě poruchy na veřejném osvětlení, volejte MěÚ tel. č. **482 360 446**.

Harmonizační pobyt 6. A na Smědavě

Ve dnech 17. – 21. 9. 2012 proběhl harmonizační pobyt žáků 6. A na chatě Smědava. Cílem pobytu bylo ulehčit žákům přechod na 2. stupeň základní školy, naučit je lépe spolupracovat a

také se poznat s novou třídní učitelkou.

V pondělí ráno se všichni žáci sešli před školou, naložili svoje zavazadla do auta panu školníkovi a pouze s malým batůžkem se vydali s paní učitelkou Lipenskou a Gondkovskou autobusem do Bílého Potoka. Odtud vedla naše cesta pěšky na Smědavu. Stoupali jsme Šindelovým dolem na Předěl a mezitím hráli žáci několik her, aby jim cesta rychleji ubíhala. Na chatu jsme dorazili více či méně unaveni krátce po poledni. Děti se ubytovaly a pak již následoval program v okolí Smědavy. Celý harmonizační pobyt se nesl v duchu Harry Pottera a žáci byli hned na úvod rozděleni kouzelným kloboukem do tří družstev (kolejí). Poté si každé družstvo vymyslelo vlastní název a pokřik, na který pak po celý pobyt nastupovalo. Večer byl ve znamení strašidelných historek, odměnili jsme dnešní dobrý skutek a zahráli si netradiční hru sardinky. Nakonec si každý žák došel ven ke svíčke pro osobní vzkaz.

Druhý den začali žáci soubojem s baziliškem, kdy měla jeho hlava dostihnout ocas soupeře a sebrat mu šátek. Brzy někteří zjistili, že to nebude tak jednoduché a chycených bazilišků moc nebylo. Následovalo luštění tajné zprávy pomocí kartiček s šifrou, kdy bylo třeba zvolit správnou taktiku, aby žáci neběhali sem a tam a písmenka žádná. Družstvo, které šifru vyřešilo, mohlo pokračovat k dalšímu úkolu – přeplavání jezera jen za pomoci prkna a PET lahví, aby získalo vítězství. Tento úkol byl dost náročný na spolupráci celého týmu, protože žák nesměl z prkna spadnout. I odpoledne bylo plně různých aktivit. Zahráli jsme si kuličkovou nebo bezrukou štafetu, kdy si děti mezi sebou podávaly tenisové míčky samozřejmě bez pomoci rukou. A s každým dalším kolem se zlepšovaly. Poté jsme se všichni vydali do zakázaného lesa, kde děti poznávaly podle obrázků oči různá zvířata, která je sledovala. Největší zábavu jsme si ale všichni užili při posledním úkolu – zahřívání dračího vejce. Tím byl obyčejný balónek naplněný vodou. Žáci si ho předávali a postupně zvětšovali kruh. Pokud se vejce rozbilo, změřili jsme vzdálenost od středu kruhu. Rekordem byla vzdálenost kolem 10 metrů. Večer jsme opět odměnili dobré skutky, přečetli si strašidelné historky a na závěr si každé dítě přečetlo svůj vzkaz s hodnocením připevněný na zrcadle. Kdo chtěl, mohl naopak na zrcadle zanechat vlastní vzkaz nebo přání.

Další den jsme se probudili do deštivého, mlhavého a studeného rána. Původně jsme se měli vydat na celodenní výlet, ale takhle jsme zůstali celé dopoledne na chatě. Žáci si tvořili hrací pole z plat od vajec a hru si pak někteří s víčky od PET lahví i zahráli. Naučili se pracovat s buzolou a obvázat zraněného kamaráda. Také měli výbornou svačinu – banán

v čokoládě. Odpoledne se počasí trochu umoudřilo, a přestože byla stále zima, vydali jsme se na výlet. Žáci měli za úkol chránit si svým sedm získaných životů a dát si pozor na zakázaná slovíčka ano – ne. Ze začátku byli pozorní, ale později už se nechali nachytat. Ze Smědavy jsme se vydali cestou Na Knajpu a poté k rašelinistům Na Čihadle, kde je postavena nová dřevěná vyhlídka. Během výletu hráli žáci několik her a také se třeba dozvěděli, kdo to byli ciháři. Zpět jsme se vraceli kolem Jizery a zastavili se u chaty Na Kůrovci. Tady už na nás čekal pan ředitel s rozdělaným ohněm a burty na opékání. Každý si mohl jeden opéct, i když nedočkavci je snědli i syrové. Na Smědavě jsme se pak setkali se členem horské služby, který žákům pověděl spoustu zajímavých informací o své práci, a ti se ho také mohli na cokoliv zeptat. Den jsme zakončili a zhodnotili v kruhu při svíčkách. Jelikož všichni zvládli odpolední výlet bez problému, dostal za to každý na ruku malou odměnu. Při sfouknutí svíček si pak žáci mohli přát jedno přání.

Čtvrteční ráno nás přivítalo velmi chladným počasím, a proto hned na začátek přišla vhod hra chytačka, při které se všichni dokonale zahráli. Poté děti poznávaly své spolužáky se zavázanýma očima jenom pomocí doteků, a i když se každý snažil trochu maskovat, většina byla v poznávání úspěšná. Po svačině jsme se přesunuli nad chatu, kde žáci hledali podél cesty kartičky s obrázky a sestavovali podle nich ukrytou zprávu. Někteří se pořádně naběhli, protože ne všechny kartičky byly viditelné na první pohled. Nakonec nás na heliportu čekal kruh důvěry, kdy se jeden vždy předkloní dopředu a druhý naopak dozadu. Pokud to všichni provedou správně, kruh by se neměl rozpojit. Nám se to napoprvé bohužel nepovedlo. Po poledním klidu se opět žáci vypravili na hřiště k chatě a pomáhali skřítkům přenášet fazole, zjistili, jak obtížné je přetočit létající plášť a přitom z něj nespadnout nebo jak umí všichni pracovat s „klávesnicí“. Poté následoval poslední večer našeho pobytu na Smědavě. Postupně jsme každému předali diplomy a odměnili jednotlivá družstva. Téměř na závěr čekala žáky menší stezka odvahy. Někteří se na ni celý kurz těšili, jiní se jí pořádně báli, ale nakonec jí zvládli všichni. Každý pouze obešel podle svíček chatu a došel si pro pamětní list k panu řediteli. Na závěr jsme měli pro děti překvapení v podobě promítání fotek z celého kurzu.

Poslední dopoledne nás čekalo už jenom balení věcí a poté si žáci zopakovali několik nejoblíbenějších her z celého týdne, jako byla například evoluce nebo chytání dračího vejce. Na závěr si všichni vyzkoušeli uličku důvěru a naposledy si zakřičeli své pokřiky. Náš pětidenní harmonizační pobyt na Smědavě skončil a podle ohlasů dětí se snad povedl. Lépe jsme se poznali i mimo prostředí školy a každý si odvezl spoustu zážitků. Doufáme, že se z harmonizačního pobytu šestáků stane příjemná tradice.

Mgr. Hana Lipenská, třídní učitelka

Po stopách Vietnamu

Dne 11. října se žáci 1. a 2. třídy vydali Po stopách Vietnamu. Za vedení lektorek se seznámili se zvyky a tradicemi Vietnamu a nakoukli tak pod pokličku našich vietnamských spoluobčanů. Dnes už vědí, jak se jí hůlkami, jak vypadá vlajka Vietnamu, jaké jsou domy a způsob života ve Vietnamu. Na závěr děti ve skupinách vytvořily mapu Vietnamu, kde zaznamenaly vše, co si z besedy zapamatovaly.

Drakiáda

Jednoho větrného listopadového dne se konal již 3. ročník, u dětí tolik oblíbené, drakiády. Draků se sešlo mnoho rozličných tvarů a typů. Protože foukal opravdu vydatný vítr, létali všichni draci bez rozdílu. Děti i paní učitelky se dobře provětraly a už nyní se těší na příští podzim, kdy draky znovu opráší.

Tvořivé dílny Sovička

Již potřetí na naši školu zavítala paní Pavla Petrnoušková se svou výtvarnou dílnou. Tentokrát si pro nás připravila výrobu Sovy. Děti tak využily netradiční materiály jako je dřevo, filc a čaj. I tentokrát se dětem výrobek vydařil a už teď se těšíme na další netradiční tvoření s Krasohledem.

Mgr. Dana Málková, učitelka

Stolním tenistům se daří střídavě

V novém soutěžním ročníku se našim dvěma družstvům daří střídavě - zatímco A-družstvo si ve 3. lize vede velice dobře - což dokazuje aktuální 3. místo v tabulce, je pozice B-družstva velice nelichotivá - poslední místo pouze s jediným vítězstvím.

Dosavadní výsledky družstev:

A-družstvo:

- domácí zápasy: Elliza Praha 10:1, Sparta Praha B 9:9, FK Kolín 2:10, Sokol Chrudim 10:8

- zápasy venku: SKST Liberec 10:3, Vrchlabí 10:7, Jablonec 6:10

B-družstvo:

- domácí zápasy: Česká Lípa 6:10, Semily 7:10, SKST Liberec 8:10, KMST Liberec 10:4, KPST Liberec 0:10

- zápasy venku: Depo Liberec 0:10, Nový Bor 0:10, Chrastava 2:10, Cvikov 7:10, Jablonec B 2:10, Jablonec C 8:10.

3. liga mužů skupina C

Tabulka:

1. Bižuterie Jablonec n/N A 7 6 0 1 0 62:37 19
2. FK Kolín A 7 4 1 2 0 64:38 16
3. Jiskra Raspenava A 7 4 1 2 0 57:48 16
4. Sparta Praha B 7 3 3 1 0 64:55 16
5. Lokomotiva Pardubice A 7 2 4 1 0 59:56 15

6. SKST Liberec C 7 4 0 3 0 49:52 15
7. Converse Elizza Praha C 7 3 1 3 0 50:53 14
8. Sokol Kostelec nad Orlicí A 7 2 3 2 0 58:58 14
9. Sokol Chrudim A 7 3 0 4 0 54:58 13
10. TJ Dv.Králové n.L.- Jiskra Jaroměř A 7 2 1 4 0 54:61 12
11. Koberce Brázda Vrchlabí A 7 0 2 5 0 45:68 9
12. Sokol Stará Paka A 7 1 0 6 0 35:67 9

Krajská divize

Tabulka:

1. KPST Liberec A 11 11 0 0 0 110:28 33
2. SKST Liberec D 11 8 0 3 0 94:77 27
3. TJ Bižuterie Jablonec nad Nisou B 11 8 0 3 0 89:62 27
4. TJ Jiskra Nový Bor B 11 7 0 3 1 87:62 24
5. TJ Sokol Semily A 10 6 0 4 0 84:65 22
6. Loko Depo Liberec A 11 5 0 6 0 84:77 21
7. KMST Liberec B 11 5 0 6 0 73:90 21
8. TJ Lokomotiva Č. Lípa A 10 5 0 5 0 66:73 20
9. TJ Bižuterie Jablonec nad Nisou C 11 4 0 6 1 64:93 18
10. TJ Spartak Chrastava A 11 2 1 8 0 61:98 16
11. SKST Cvikov A 11 1 1 9 0 53:106 14
12. TJ Jiskra Raspenava B 11 1 0 1 0 50:104 13

Ing. V. Boháč

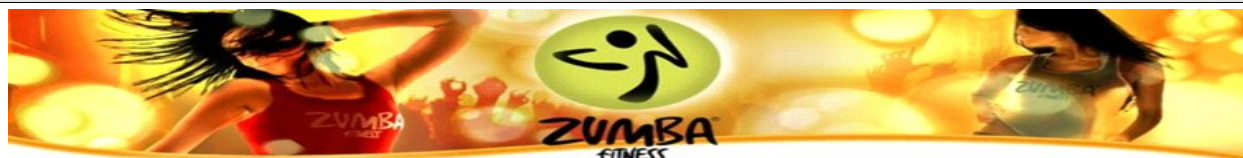
Účast našich žáků na 7. ročníku akce NadoTECH

V pátek 21. září 2012 chlapce 8. a 9. ročníku odvezl autobus do Jablonce nad Nisou na Střední průmyslovou školu technickou. Tady se v menších skupinkách, pod vedením studentů maturitního ročníku, vydali do jednotlivých dílen, aby se seznámili s obory, kterým škola vyučuje. Mnozí si odvážně i vyzkoušeli, co musí zvládnout elektrikář, nástrojař, strojní mechanik a automechanik. Důkazem je přiložená fotodokumentace. Odpolední program se uskutečnil na Horním náměstí. Formou soutěží měli zúčastnění ukázat, co si z dopoledních exkurzí v jednotlivých dílnách zapamatovali. Naši kluci byli senzační. Ze sedmi soutěžících škol obhájili 1. místo, které vybojovali na jaře také ve Frýdlantě! Pochvala patří všem žákům, kteří zastupovali naši školu v některé ze sedmi soutěží. Jmenovitě Tomáši Heitzerovi, který dobrovolně, narychlo a sám uspěl v jedné ze soutěží, která nebyla avizována předem.

J. Vondráčková a R. Prokopová, učitelky ZŠ

Reklama

CVIČENÍ, POSILOVÁNÍ a ZUMBA S MARIKOU

RASPENAVA - Česká beseda

každé pondělí od 18,00hod. cena 45,- děti do 12 let - 25,-

Těší se na Vás akreditovaná zumba instruktorka a akreditovaná dětská zumba instruktorka (ZUMBATOMIC) a trenérka a porotkyně tanečního sportu tř. III ve standardních a latinskoamerických tancích

Kasalová Marika – 723031195, zumba.marika@seznam.cz, facebook – ZUMBA S MARIKOU

Podpořeno z fondu solidarity EU

Městu Raspenava byla poskytnuta účelová dotace z rozpočtu Libereckého kraje z „Fondu solidarity EU“ na krytí výdajů spojených s likvidací následků povodní ze srpna 2010 ve výši

4 198 575,78 Kč

Z výše uvedené dotace město Raspenava uhradilo výdaje za nájem provizorních lávek v celkové výši 792 tis. Kč, výdaje spojené s demolicí bývalé mateřské školy ve výši 2 092 tis. Kč, výdaje za materiál na údržbu komunikací ve výši 360 tis. Kč a opravu komunikací ve výši 272 tis. Kč, výdaje za uložení povodňových odpadů na skládku ve výši 345 tis. Kč, výdaj na rekonstrukci ČOV u domu čp. 423 a čp. 315 ve výši 218 tis. Kč, výdaje spojené s vysoušením přízemí čp. 423 ve výši 43 tis. Kč a výdaj na opravy v byt. domě čp. 426 ve výši 38 tis. Kč a opravu v ZŠ čp. 430 ve výši 38 tis. Kč.

Provizorní lávka nedaleko kostela

Reklama a inzerce v Raspenavském zpravodaji

Reklama ceník

Celá strana - A4	600 Kč
Polovina strany – A5	400 Kč
Čtvrtina strany – A6	250 Kč
Menší plocha	150 Kč

Inzerce ceník

Inzerát do 15 slov	50 Kč
Inzerát do 30 slov	100 Kč

Žádosti o zveřejnění

reklamy nebo inzerce přijímá podatelna MěÚ osobně nebo prostřednictvím telefonu, faxu nebo elektronické pošty.
Tel.: 482 360 430
Fax: 482 319 229
E-mail: mesto.raspenava@raspenava.cz

Sportovní taneční klub Jiskra Raspenava, o. s.

SPORTOVNÍ TANEČNÍ KLUB JISKRA RASPENAVA, o. s.

Raspenava, okres Liberec

č.mob.+420 606 261 415, IČO 4674471 | email: stkraspenava@email.cz

přijímá

do svých řád nové členy od 6 do 18 let, nejlépe již dvojice (chlapec a dívka stejného nebo přibližného věku), ale také dospělé a seniorské dvojice od 18 do ... let :o)

Společenské tance vyučujeme od roku 2002 a vyučují je kvalifikovaní trenéři, kteří závodně tančí na mezinárodní úrovni a jsou finalisté a semifinálnísté MČR ve standardních a latinskoamerických tancích. Stále se zdokonalují a stále přináší novinky pro zlepšení výuky a její rozšiřování o nejnovější trendy.

Tancování přináší každému bez výjimky lepší životní pocit a vede k aktivnímu životnímu stylu, usnadňuje např. i profesní orientaci. Lektori tance asi doplní, že při tancování jde také o držení - rovnováhu těla, koordinaci pohybů, rozvoj jemné motoriky, o rozvoj smyslu pro rytmus a hudebního cítění vůbec. Děti se také naučí pohybovat se ve společnosti a vystupovat na veřejnosti.

Tanec rozvíjí soutěživost, hravost, vytrvalost a vůli, rozvíjí i paměť a schopnost „vnímat“ ostatní, sdílet s nimi emoce. Toto mohou děti zhodnotit při dalším studiu i v osobních vztazích.

Tréninky probíhají v České besedě v Raspenavě naproti vlakovému nádraží (dobré vlakové spojení z Hejnic i z Frýdlantu). Nové taneční páry trénují každé úterý a čtvrtek od 16,00 do 17,30 hod. Zájemci se mohou hlásit kdykoliv na tel. 606 261 415 p. J. Kasalová. O tanečním klubu se také více můžete dozvědět na facebookových stránkách Jiskra Raspenava

Mateřská škola

Pro letošní rok, jsme opět zcela naplnili kapacitu, dokonce jsme museli několik žádostí odmítnout. Od nového kalendářního roku nám ji Ministerstvo školství povolilo zvýšit, proto můžeme přijmout všechny odmítnuté děti.

Od září se snažíme našim nejmladším dětem ulehčit odpoutání se od maminky a zvykat si na nové prostředí. Pracujeme na vztazích mezi kamarády, na vztahu k přírodě i k našemu městu. Vše se doplňuje hrou, takže děti mnohdy ani nepostřehnou, že se něco učí.

Zpestřujeme si všední dny například soutěží „O nejkrásnější jablíčko“. Letošní ročník vyhrála jablíčka – 1. Kubiček Mucha, 2. Jenda Kavka, 3. Štěpánek Janovský. Odměnou pro děti byl štrůdl, který upekly naše šikovné paní uklízečky.

Navštívila nás paní Jana Bobošíková se svým týmem. Zajímalo ji, jak fungujeme v provizorních prostorech po ničivé povodni. Jsme rádi za jakýkoliv zájem, protože v těchto malých třídách se pracuje obtížně. Děti ji s velkou chutí zazpívaly písničku a předaly dárek. Přijelo k nám také divadélko Matýsek s pohádkou „Datlování“, Kouzelník se svými holuby a králíčky.

Mezitím děti malují obrázky do různých výtvarných soutěží, nacvičují představení k vánočnímu stromečku a na besídku pro rodiče.

Moc děkujeme našim sponzorům, kteří nám pomáhají ať už nějakou činností, věcnými dary, či financemi. Vše je pro nás důležité a my si toho velice vážíme.

Za celý kolektiv MŠ přeje krásné a klidné vánoce

Vendula Davidová

Naši milí sponzoři:

Knorr-Bremse, Benteler ČR s.r.o., Pavla Petroušková, p. Lacika, Immobiliengesellschaft Raspenava s.r.o., Damino CZ s. r. o., p. Prudičová, p. Taterová, p. Drahoš, p. Šubrt, Alfa Farský s.r.o., F. Hille, BWS spol.s.r.o., Ladislav Škarýd-Pink, p. Štětina, Lesy ČR, J. Mrňávková, M. Málková, P. Mach, potraviny Pacholík, Řeznictví a uzenářství Klouček, Petr Verner

Oslava založení Sboru dobrovolných hasičů v Raspenavě 1886

Dne 22. srpna 1886 se koná schůze, jejímž jediným je cílem zorganizovat založení Sboru dobrovolných hasičů v Raspenavě.

Oslava jeho založení se tak koná až v neděli 3. října 1886. Za tímto účelem jsou pozvány také spolky z okolních měst a obcí. A to nejen ty hasičské. Okolo deváté hodiny se vydává slavnostní průvod se všemi pozvanými hosty a novou stříkačkou do kostela, kde farář Josef Hoffman slouží slavnostní bohoslužbu. Poté se všichni odeberou vlaječkami slavnostně vyzdobenou obcí na místo konání oslavy. Zde dojde ke svěcení nové hasičské stříkačky a k jejímu slavnostnímu předání z rukou starosty obce Waltera veliteli nově zřízených hasičů – panu Antonu Hugo Richterovi. Slova se ujme předseda zakládajícího výboru a ve svém pochvalném projevu poděkuje předsedovi Okresního hasičského svazu a vyjádří radost nad jeho rozšiřováním o další členy, kterým popřeje mnoho úspěchů v jejich bohubilé činnosti. Projev ukončí provoláním slávy jeho Milosti císaři.

Průvodu se účastní Spolek vojenských veteránů, hasičské spolky z Dětrichova, Mníšku, Ferdinandova, Frýdlantu (městští i z firmy Siegmund), Hejnic, Jindřichovic (obecní i tovární), Heřmanic, z Lázní Libverda, Ludvíkova, Nového Města (městští i zástupci Klingerovy továrny), Větrova, dolní Rasnice, Krásného Lesa, Bílého Potoka a hasičského spolku Horního Posmědavi z Luhu. Celý průvod uzavírá

Čtenářský spolek, Podpůrný spolek v nemoci a na úplném konci jsou hasiči z Raspenavy.

Slavnostního oběda v nádražní restauraci (dnes Česká beseda) se zúčastní asi padesát lidí. Přítomní pronesou velké množství připítek na úspěch právě založeného spolku. Následuje slavnostní koncert a zábavný program. S průběhem oslav a z jednotlivých bodů programu jsou všichni účastníci nadmíru spokojeni. Počasí přeje a po celý den panuje dobrá a veselá nálada.

S nastávajícím večerem se většina účastníků oslavy vydává na cestu domů. Na dnešní den spojený s touto oslavou, která překročila hranice obce, budou mít spoustu krásných a trvalých vzpomínek. Zbývající účastníky pozdržel večer pořádaný bál v příjemném posezení až do časných ranních hodin.

Tolik píše denní tisk z roku 1886. Další kratičkou zmínku k průběhu této události můžeme najít v knize od Franze Krauseho – Beiträge zu einer Geschichte von Raspenau, Mildenau (1902) na stránce č. 52. Pokud tomuto můžeme věřit, tak krásnější oslavu Raspenava do této doby nezažila.

Z knihy F. Krause – Beiträge zu Geschichte von Raspenau, Mildenau (1902) a materiálů SPkA Liberec volně KraPet, ve Frýdlantě dne 02. 08. 2012

Reklama

**NOVĚ
OTEVŘENO**

**EKOLOGICKÁ
LIKVIDACE VOZIDEL**

- **VÝKUP VOZIDEL K LIKVIDACI ZA HOTOVÉ**
- **odtah vozidla zdarma**
- **vystavení dokladu nutného k zákonnému odhlášení vozidla**

tel.: 773 981 411, 603 846 092

e-mail: likvidace.vozidel@email.cz

www.likvidace-vozidel-raspenava.cz

Hejnická pouť

Hejnice jsou známé daleko ve světě svou nádhernou polohou a zvláště cenným dvouvěžovým klášterním a poutním kostelem Navštívení Panny Marie. Byl postaven v letech 1722 až 1729 pražským stavitelem Tomášem Hafeneckerem podle plánů věhlasného stavitele Fischera z Erlachu. Na informace o vzniku poutního místa jsme odkázáni na známou Mariánskou legendu, popř. na ústní podání. Písemné prameny se vážou až k roku 1655. V tomto roce se na výzvu duchovenstva dostavili na faru v Hejnicích čtyři hodnověrní muži z Hejnic a Bílého Potoka a vypověděli vše, co od svých předků slyšeli o vzniku poutního místa. Shodně vypověděli, že v Lužci bydlel jeden zbožný sítář, jehož žena i dítě byly delší dobu těžce nemocné. Když si v lese pořizoval materiál pro své výrobky, odpočinul si pod jednou lípou před dnešním kostelem, usnul a přihodil se mu sen, podle něhož měl v Žitavě koupit Mariánský obrázek (stál 7 feníků), pověsit jej na lípu, pod kterou usnul a k ní přivést své nemocné rodinné příslušníky, kteří po vykonané modlitbě vyzdraví. Sítář všechno udělal a jeho žena i dítě se uzdravily. Tento zázrak se široce daleko známým a nemocní se nechávali dovést nebo donést k tomuto obrázku a uzdravovali se. Výpovědi oněch čtyř mužů byly protokolárně zaznamenány, úřadem ve Frýdlantě opatřeny soudní pečeti, patřičně ověřeny a uloženy v zámeckém archivu ve Frýdlantě. U lípy se zázračným obrázkem (jím byla jedním žitavským sochařem z lipového dřeva vyřezaná soška ze 14. st. s vykročenou levou nohou- pravá byla vidět jen z poloviny a byla obuta do červené boty- o výšce přes půl loktu i s podstavcem, který byl zcela kruhovitý, cylindrického tvaru a natřený zeleně a červeně- 1 loket = 0,53 m; hlavu Panny Marie zdobila pozlacená královská koruna a tělo halil zlatý plášť s modrou přední částí a převážně žlutá sukně, která sahala až na paty, byla v pase přivázána pásem; v pravé ruce držela červené jablko a na levé nese Ježíška s hnědými vlasy, který měl horní polovinu těla nahou a spodní zabalenu do bílé plachetky; jeho ručičky se chápaly jablka; obličej Panny Marie a Ježíška byly krásné a blahosklonné; po roce 1945 bylo sousoší vysvělečeno ze svých šatů a oblečeno do českého národního kroje zářivých barev) byla v roce 1211 vybudována malá dřevěná kaple. Později byla dřevěná kaple nahrazena kamennou stavbou. Počet poutníků rok od roku rostl. V roce 1350 byl jejich nával tak velký, že byl vydán vladařský zákaz poutí. Roku 1352 nechal tehdejší majitel panství Frýdlant vybudovat kostelík v gotickém slohu. Jím je pohřební kaple, která je součástí dnešního chrámu jako příčná loď. Na hlavním oltáři stál milostný obrázek v pozlacené, skleněném okénkem opatřené dřevěné schránce. Klášterní pamětní kniha z roku 1722 popisuje tento dům následovně: „Kněziště až k železné mříži v malé kostelní lodi bylo 16 loktů dlouhé a 10 loktů široké. Velká kostelní loď byla 40 loktů dlouhá a 18 loktů široká. Kostel byl vybudován ve starém slohu, opatřen dobrou pevnou klenbou, která byla podepřena dvěma sloupky. Ze tří stran se přicházelo šesti dveřmi do kostela. Lavice a kůry byly vyrobeny z jednoduchého dřeva. Světský hudební kůr byl deset loktů dlouhý a deset loktů široký. Kostel měl šest neumělecky zpracovaných malých oltářů s oltářními kameny. Na východní straně se nacházela zákristie, 20 loktů dlouhá a sedm loktů široká, s malými okny. Z této zákristie se vystupovalo nahoru na panský kůr, který byl tak velký jako zákristie. Na tomto kůru byly uloženy kostelní poklad a stříbrné náčiní. Na severu se nacházela nová zákristie, 10 loktů dlouhá a 10 loktů široká. Kůr byl 16 loktů dlouhý a 10 loktů široký, zde se nacházely varhany.“ 1472 se tomuto kostelu

dostalo rozšíření. Okolo kostela ležely hřbitov a předsíň, která nemohla poutníky často pojmout a ti byli vystaveni nepřízni počasí. 1626 nechal frýdlantský děkan Baltazar z Waldhausenu vybudovat v blízkosti kostelíka tzv. „Poutní dům“, zvaný rezidence nebo opatství. Byla to rozsáhlá dřevěná stavba se šesti místnostmi a stejným počtem komor a sloužila k ubytování duchovních osob. Předtím zde byl hospodářský dvůr, který byl 1626 zbourán. Poutní dům byl 1722 při stavbě dnešního kostela zbourán. 1680 zbudoval hrabě František Ferdinand Gallas okolo kostela ambity, kruhovitou stavbu s klenutým stropem, pozdější křížovou chodbu. Byla to zaklenutá chodba se čtyřmi z vnější strany přistavěnými kaplemi, devíti zpovědnicemi a jednou prostornou kryptou pro kostelní blahodárce. Protože tato chodba z důvodu špatných základů hrozila zřícením, byla v roce 1696 znovu vybudována. Tato dosud stojící křížová chodba nabízela poutníkům, zvláště v době velkých veder, deště a nečasu místo a příležitost vykonat svou pobožnost. 1691 povolal František Ferdinand Gallas do Hejnic Františkány, kteří do zřízení kláštera (v letech 1698 až 1723 měl 76 představených) v roce 1698 bydleli ve výše zmíněném „Poutním domě“. V téže roce byl kostel slavnostně prohlášen za klášterní. Kostel a péče o duše poutníků byly svěřeny františkánským řádovým kněžím. S příchodem Františkánů byl nával poutníků opět rok od roku stále větší. 1692 obnášel jejich počet 18000 a každoročně stoupal až do roku 1722 na více než 79000. 1703 byla prolomena jihovýchodní část křížové chodby a vybudovány Bělopotocké schody. 1860 vyřezal hejnický modelář Bedřich Reimann sochu Krista v žaláři, která byla postavena v první kapli křížové chodby. Starý boží dům se stal pro velký počet poutníků příliš malým. Tato okolnost, ale také i chátrání starého kostela, byla příčinou, že byl v letech 1722 až 1725 vybudován dnešní klášterní a poutní kostel Navštívení Panny Marie. Vysvěcen byl na svátek své patronky. Před výstavbou byl až na poutní kapli (dnešní levá postranní kaple, zvaná „pohřební“, protože se pod ní nachází hraběcí hrobka; je vybavena křídlovým oltářem, který sloužil Valdštejnovi při polních taženích; od kostelní lodi je oddělena velkou železnou mříží, která byla vyrobena v roce 1902 za 6000 tehdejších korun.) stržen starý kostel. Půdorys nového je ve tvaru kříže o délce 50m a šíři 37 m. Výška kupole je 35 m. Denní světlo propouští 66 oken. Dále je kostel vybaven 47 dveřmi. Kromě hlavního oltáře, který je vybaven milostným obrazem, je zde šest postranních oltářů. Kostel i s emporami pojme 7000 věřících. Různé okolnosti způsobily, že hlavní oltář, místo obvyklého k východu, byl postaven k západu. Posledním stavebním aktem bylo usazení knoflíku kupole a instalace vnitřního vybavení v roce 1729. Zajímavostí byl postup při stavbě kostela ve větších výškách. Již asi od křížovky hlavní silnice se silnicí do Libverdy měla být vybudována rampa, po níž volská spřežení přivázela ke stavbě kameny. V místě starého hřbitova, který se nacházel u budovy proti parku před kostelem, byly jámy na hašení vápna. Pro účely stavby byla zřízena i cihelna, která byla 1730 opět zrušena. Během stavby se stala jen jedna nehoda. 27.července 1724 se dělník Bohumír Linke z Libverdy zřítíl s lešení ve výši 36 loktů, ale utrpěl jen lehká zranění. V průběhu času kostel uvnitř i zvenčí velmi utrpěl, takže bylo nutné průběžně provádět opravy. V roce 1853 věnoval kostelu „sklářský král“ Josef Riedel z Polubného velký skleněný lustr v hodnotě 2000 zlatých. Je 8 loktů vysoký a 5 loktů široký a má 54 ramenných svícňů. V roce 1900 bylo započato s vnější renovací. V letech 1904 až 1908 následovaly vnitřní opravy.

Pokračování ze s. 8

V letech 1904 až 1905 byl kostel malířem historických výjevů profesorem Ondřejem Grollem z Vídně a jeho pomocníkem profesorem Dominikem Brosikem z Jablonce n. N. vyzdoben nádhernými nástrojnými malbami. Za provedení všech těchto prací vděčí kostel neúnavnému nadšení faráře Dominika Denemarka. Hejnických poutí se účastnili poutníci z široka daleka. Zpráva o pouti v roce 1515, kterou sepsal historik Seliger, říká, že v Hejnicích byli i Slované z Horní Lužice, vybavení kopími. Ozbrojeni byli proto, že tak jako dnes, se vyskytovali na takovýchto akcích i zločinci, kteří se přizívovali na velkém množství zúčastněných lidí i na kramářích, kteří zde u příležitosti poutí měli boudy. Tak v onom roce zde řádila patnáctičlenná zlodějská banda z Čech, která okrádala nejen poutníky, nýbrž hlavně kramáře. S tlupou spolupracovala i jakási Margarete Rosowa, která od ní přebírala zboží a uschovávala je. O svatodušních svátcích výše uvedeného roku byla banda pochytna. Pět jejích členů bylo odvedeno do Frýdlantu, kde byli uvrženi do věže, podrobeni výslechu Oldřichem z Bibersteina a oběšeni. V době reformace poutě v Hejnicích skončily. V letech 1558-1621 patřily Hejnice protestantskému panství, svobodným pánům z Redernů, kteří na frýdlantském panství zavedli luteránské učení. Kryštof a Melchior z Redernů nechali hejnický poutní kostel zavřít. Opakované prosby pražského katolického duchovenstva o obnovení katolických bohoslužeb v hejnickém poutním kostele zůstaly nevyslyšeny. Poutníci se však nenechali odradit a navzdory zákazům a nebezpečí konaly své pobožnosti na návrších v blízkosti kostela. Zvláště neústupnou se projevila Melchiorova manželka Kateřina. Ta nechala milostný obraz (Panna Maria s Ježíškem) z hejnického kostela převést na svůj liberecký zámek. Když ten vyhořel a milostný obraz zůstal neporušený, jala Kateřinu taková hrůza, že nechala obraz převést zpět do Hejnic. Během první protireformace v letech 1625 až 1631 se poutě začaly opět konat. Roku 1621 byl totiž kostel katolíkům navrácen. Švédské období (čas, kdy frýdlantské panství bylo pod nadvládou protestantských švédských vojsk) přineslo opětovné zastavení hejnických poutí. To trvalo až do roku 1649, kdy Švédové Frýdlantsko opustili. Po zřízení hejnického kláštera v roce 1698 opět počet poutníků rok od roku narůstal. Mezi nimi i mnoho šlechticů. Roku 1807 navštívila poutní kostel i ruská velkokněžna Anna Fedorovna a v roce 1889 arcikníže Karel Ludvík. Poutníci sem přicházeli a přijížděli hledat uzdravení. Tak sem také přijela ve voze taženém šesti šimly jedna paní od Prahy, která byla úplně chromá a nemohla chodit. Po několika dnech ke svému povozu již došla bez opory a později opustila Hejnice zcela zdráva. Jeden slepý chlapec z Čech se vrátil z Hejnic domů rovněž zdráv. Další pacient, němý muž, začal zase mluvit. 1754 vyšel pruský královský zákaz poutí, který zapovídal i poutě v zahraničí. Tento zákaz ale neznamenal žádné výrazné omezení přílivu poutníků do Hejnic, protože pruský král neměl žádnou moc proti pouti v Hejnicích zakročít. 1. května 1761 vypukl v klášteře požár, který neblaze ohrozil kostel. Oheň se do kostela vedral přes kněžský kůr a zasáhl kopuli a věže. Věže vyhořely, zvony se roztavily a praskly a hodiny byly zničeny. Také dřevěné součásti hlavního oltáře byly poškozeny. Milostný obraz se podařilo zachránit. Škody, způsobené požárem se podařilo v krátké době odstranit a za dva roky stál kostel opět ve své původní kráse. Tzv. „Josefinská doba“ (doba vlády císaře Josefa II. 1780-1790) se také nepříznivě projevila na hejnických poutích, především císařovým dvorním dekretem ze 6.července 1785, podle kterého měly do budoucna přestat všechna procesí s výjimkou Božího těla a prosebných procesí. Tyto

reformy měly pro Hejnice mnohem nepříznivější vliv než pruský královský zákaz poutí. Návštěvnost poutního místa Hejnice významně ochabla. Byly doby, kdy hejnický kostel téměř zcela osiřel. Zvláště pochvalná procesí z Nového Města p. Sm. a Frýdlantu na řadu let ustala. Teprve po smrti Josefa II. poutní procesí opět ožila. Poutní kostel však netrpěl jen zákazy poutí, nýbrž i opakovanými odvozy kostelního pokladu, cenného kostelního náčiní a darů, které musely být odvezeny do Prahy. To se stalo v letech 1784 a 1791. 1785 byly Hejnice odděleny od raspenavské farnosti a prohlášeny samostatnou. K ní byly přičleněny Bílý Potok, Ferdinandov a Libverda, které do té doby patřily k Raspenavě nebo Novému Městu p. Sm. 1807 musely být všechny zlaté a stříbrné věci odvezeny na místodržitelství do Prahy, přičemž cestou došlo k jejich uloupení. Poutní místo dosáhlo v tomto čase svého nehlubšího ponížení. Široké vrstvy obyvatelstva zasáhlo církevní vyrovnání (všechny cirkve si byly rovny). Poutní místo Hejnice tím bylo stále méně navštěvováno. Avšak 1840 přišlo do Hejnic mnoho poutníků. 17.července sem přišla dvě procesí. Téhož dne o půlnoci vypukl v domě rolníka Franze Effenbergera č.p. 73, ve kterém nocovalo mnoho poutníků, požár, který svou neopatrností zavinila manželka majitele- vysypala žhavý popel do stodoly a proud vzduchu jej opět rozhořel, když od něj chytla sláma. Od ní pak vzplála nejen stodola, ale i obytný dům. Poutních cest do Hejnic bylo mnoho. Nejznámější byla tzv. „Poutní“, schůdná vysloveně jen pěšky. Vedla od Bedřichova přes Novou louku a Olivetskou horu do údolí Malého Sloupského potoka, jím do Ferdinandova a odtud do Hejnic (touto cestou se nechal inspirovat při svém pobytu v Lázních Libverda německý hudební skladatel Carl Maria von Weber ke zkomponování opery Čarostřelec). Po okrajích cesty stály barevně pomalované tabule, jež znázorňovaly utrpení Krista. Téměř uprostřed trasy se nacházela do skalní stěny zapuštěná zamřížovaná schránka s obrázkem Matky boží. Další, rovněž velmi starou, byla „Liberecká poutní cesta“, která vedla přes Ruprechtice, Oldřichov v H., kde poutníci většinou dělali zastávku, Hemmrich a Dubinu okolo návrší Na Chatkách rovněž do Ferdinandova a Hejnic. Po liberecké poutní cestě přicházely tisíce poutníků. A to nejen o poutích a svátcích, nýbrž téměř každou sobotu. Každý z nich byl vybaven uzlíkem s hrncem tvarohu a chlebem. V druhé ruce drželi ruzenec a hůl. Takto vyzbrojeni přecházeli za zpěvu a modliteb hory. V lesích je mohli ohrožovat vlci. Ti ovšem nebyli jediní. Mezi poutníky se vyprávělo o strašidlech, lesních žinkách (ty poutníci spatřovali i v křivolakých větvích prastarých dubů a buků), plivajících stromech a potocích a o divokém nočním lovcí se psy (představu o něm navozoval např. ledový liják, pohyb větvi nebo houkání sovy, připomínající štěkot psa, jež náhle vpadly do lesního ticha) v lesích na Hemmrichu. Před nimi se chránili křížováním a vzýváním všech dobrých duchů a Ježíše Krista. V těchto místech i zrychlovali krok, aby je měli emmrichuHeco nejdříve za sebou. Když dosáhli Hejnic, přenocovali tam (často na seně) a druhého dne se zúčastnili modliteb v kostele, po nichž nastoupili zpáteční cestu. Pobyt poutníků měl pro Hejnice velký hospodářský význam, zvláště v 19.st., v němž obec prodělala svůj největší rozvoj. Ve 20.st. pak procesí do Hejnic zanikly, ale konají se zde lidové poutě, přičemž věřící do kostela vždy zavítají. Po 2.sv. válce bylo v klášteře internováno 162 kněží, kteří museli pracovat v porcelánce, v lese a u sedláků. Po roce 1989 se tehdy nový raspenavský hejnický farář, dr. Raban, do jehož farnosti Hejnice spadají, pokusil procesí do Hejnic obnovit, i když jen z Raspenavy, ale neúspěšně.

Jaroslav Černý, kronikář

Ženské předvánoční informace z Mateřidoušky

Podle sociologického průzkumu provedeného nedávno jednou nejmenovanou agenturou v Hejnicích a okolí, se místní ženy dělí na dvě skupiny:

A/ ženy, které propadají předvánočnímu stresu a panice, protože nechodí do Mateřidoušky

B/ ženy, které si předvánoční čas užívají, protože do Mateřidoušky chodí :-)

Předem se omlouvám za tuto nadsázku, kterou jsem si dovolila použít (žádný průzkum se samozřejmě nekonal), abych hned na začátku jasně vykreslila to, o čem tu dnes bude řeč především:

Před několika dny jsem se totiž vrátila z dalšího pobytu pro ženy, který se tentokrát konal od pátku 16. do neděle 18. listopadu 2012 v Lučanech nad Nisou.

A přede mnou tu teď leží změť fotografií, emailů, SMS zpráv od jeho nadšených účastnic, jejichž obsah by se dal jednoduše shrnout slovy: „Příště jedu zase!!!“

Pro všechny čtenářky, jejichž čelo se teď právě možná vraštilo pod záplavou narůstajících starostí, mezi kterými rozhodně nezůstává žádný volný prostor pro nějaké ženské pobyty

relaxaci a odpočinek, tu tak mám poměrně jasný důkaz o tom, že když se chce, všechno nakonec nějak jde.

Žádná z účastnic letošního pobytu totiž nebyla ani rentiérkou, ani zaměstnankyní vlády ČR, žádná z nich také neměla vlastní chůvu, vlastní paní na úklid, ideálního partnera z holywoodských trháků, ani nekonečnou zásobu babiček k ruce. Všechno to byly ženy, které si svůj relaxační pobyt musely přepečlivě naplánovat a celý svůj rodinný program detailně zorganizovat tak, aby se mohly bez výčitek svědomí (v tom jsme my ženy naprosté jedničky) tzv. „utrhnout“. No a když se teď těmi fotografiemi a zprávami probírám, nikoliv věřím, ale VÍM, že to pro všechny z nich mělo obrovský smysl a jakožto předsedkyně Mateřidoušky se za to cítím nesmírně vděčná – jako žena jsem si to totiž užila stejně báječně, jako všechny ostatní účastnice.

Takže se to milé čtenářky opravdu dá. Všechny jsme se

nyní vrátily ke svým rodinám, práci a běžným starostem, ale opět s novou jiskrou a také nově načerpanou energií, ale i s bolením břicha od příliš mnoha smíchu. Domů jsme si navíc odvezly vlastnoručně vyrobené vánoční ozdoby a další drobnosti, především ale nádherné vzpomínky a pocity k nezaplacení.

Letos jsem si také naprosto prvně všimla, že možná tím, jak opravdu přibývá starostí na přece jen křehkých, ženských bedrech, jak úžasně odpočinkové a šťastné pro nás všechny bylo to prosté vlastnoruční tvoření. Když žena nemusí přemýšlet, jen vezme do ruky třeba jehlu a nit, štetec s lepidle a něco krásného začne vznikat, současně v rukou a na duši.

A to mě vede k poslední myšlence, kterou bych tu dnes ráda ještě zmínila. Mateřidouška letos slaví 10 let a já si uvědomuji, že za celou tu dobu pro nás pracovalo mnoho úžasných

a nesmírně šikovných žen, které tu pro ostatní vedly naše pravidelné tvůrčí dílny. Mnohé již odešly a vydaly se svými vlastními cestami, ale naše vzájemné vztahy zůstaly pevné a krásné a to dnes také není úplnou samozřejmostí, že?

Takže: děkuji všem tvůrčím ženám, ať na straně lektorské, či účastnické! Děkuji jako předsedkyně sdružení i jako Pavlína, jedna z vás. Koneckonců předsedkyně sdružení nebudu navždy, ale ženou, která také ráda tvoří, určitě ano :-)

Proto ještě jednou a naposledy – pokouší-li se o vás předvánoční běsy, přijďte se „obnovit“ k nám. Tvůrčí dílny se konají vždy každou středu od 9.00 – 12.00 hodin a věřte, že takto relativně „promrhaný“ čas, vám ve skutečnosti života pouze přidá.

Těším se na každou z vás :-)

Všem ostatním,
klidné letošní
Vánoce a pozitivní
myšleny v roce
2013

V Hejnicích
19. listopadu 2012

Pavlína Bartošová

Raspenavští turisté zvou

Klub českých turistů Raspenava zve všechny příznivce turistiky na „První výlet roku 2013“, který se uskuteční dne 1. 1. 2013. Jedná se již o 31. výlet od doby pořádání. Sraz všech účastníků je na mostě u benzínové čerpací stanice v Raspenavě v 11.00 hodin. Výlet trvá asi 3 hodiny, dle počasí.

Zve výbor KČT Raspenava

Informace o činnosti oddílu národní házené v roce 2012

V soutěžní sezoně 2011/12 měl oddíl v mistrovských soutěžích celkem 6 družstev. Pět (muži B, ženy, dorostenci, dorostenky a starší zákyňe) z nich působilo v oblastním přeboru a první družstvo mužů pak 2.lize. Právě toto družstvo bylo v této soutěži velmi úspěšné a obsadilo konečně 5.místo, což je nejlepší umístění v dosavadní historii oddílu v této soutěži. Přitom hlavním úkolem před zahájením sezony bylo zachránit tuto druhou nejvyšší soutěž pro náš oddíl i na další rok. Úkol se podařilo splnit a to i přesto, že ještě dvě kola před koncem nemělo družstvo záchranu jistou. Ovšem jedna důležitá výhra a také výsledky ostatních našich soupeřů nás nakonec dovedly na již zmiňované 5.místo. Na umístění měl velký podíl náš střelec velmi produktivní útok v čele s nejlepším střelcem celé soutěže Lubomírem Dörflem, který dokázal nastřílet do sítí soupeřů celkem 179 branek. Ani umístění ostatních našich družstev v oblastních soutěžích nebylo špatné. Muži B, ženy a dorostenky skončili shodně na třetích místech, dorostenci byli čtvrtí a starší zákyňe páté. V sobotu 11.srpna uspořádal náš oddíl 16. ročník turnaje mužů „Memoriál Vladislava Kobery“. Turnaje se zúčastnilo celkem 6 družstev, z toho dvě prvoligová (Křčín a Opatovice) a dvě druholigová (Podlázky a Raspenava). Vítězem turnaje se stalo družstvo Sokola Křčín před Sokolem Podlázky a Jiskrou Raspenava A. Na dalších místech pak skončila družstva Sokola Opatovice, Jiskry Hejnice a Jiskry Raspenava B. Turnaj proběhl za celkem příznivého počasí a měl poměrně dobrou úroveň, na které se svými výkony podílela všechna družstva. Družstva na prvních třech místech konečného pořadí obdržela poháry, všechna družstva pak dárkové balíčky a diplomy. Na cenách pro účastníky turnaje se finančně podílel oddíl národní házené a rodina Koberova. Hned v neděli 12.srpna uspořádal náš oddíl turnaj starých gard mužů. Turnaje se zúčastnila celkem čtyři družstva: Sokol Podlázky, Nové Město pod Smrkem a dvě družstva našeho oddílu. V družstvech hráli hráči starší čtyřiceti let. Někteří z nich nedrželi míč v ruce již delší dobu, ale přesto podávali až překvapivě dobré výkony a ještě dnes by byli platnými hráči v současných družstvech. Vítězem se po zásluze stalo družstvo Sokola Podlázky před Jiskrou Raspenava A a Novým Městem pod Smrkem. Po skončení turnaje proběhlo tradiční posezení u piva a všichni aktéři slíbili, že se za rok sejdou znovu. Naše družstvo ovšem nechtělo čekat celý další rok a tak se koncem září zúčastnilo turnaje starých gard v Křčíně. Zde startovali „staří“ páni z prvoligových oddílů Staré Vsi, Křčina a Dobrušky. Naši se mezi nimi vůbec neztratili a po dobrém výkonu obsadili pěkné třetí místo. V přípravě na novou druholigovou sezonu se naše družstvo zúčastnilo 18.srpna tradičního turnaje mužů v Opatovicích, kam jsou zvaní pouze ligová družstva a nevedlo si vůbec špatně. I přes absenci několika útočníků si naši hráči připsali hned tři vítězství a jen dvě prohry. Nakonec to pro ně znamenalo konečné třetí místo za vítězem, domácím družstvem Sokola Opatovice, a druhým Sokolem Podhorní Újezd. Až čtvrté místo obsadilo družstvo Křčina, páté Sokol Podlázky a poslední šesté pak Draken Brno. Začátkem září letošního roku začala pro naše družstva nová sezona. Mimo družstva mužů, žen, starších žáků a starších zákyň, která hrála již v uplynulých sezonách, přihlásil náš oddíl po delší době do soutěží také družstva mladších žáků a mladších zákyň. V těchto družstvech se objevili především děvčata a chlapci, kteří ještě v loňské sezoně navštěvovali naši přípravku. Byl to pro většinu z nich křest ohněm, neboť zatím nehráli skoro žádné přípravné zápasy. Přesto si obě naše družstva vedla v podzimní části velmi dobře. Mladší žáci se postupně rozehrávali a nakonec skončili na pěkném 3.místě

z 5 účastníků. Družstvo zákyň tvořila převážně osmitelá děvčátka a ta to měla o poznání těžší. Musíme je však za snahu, nadšení a bojovnost pochválit a to i přes skutečnost, že se jim nepodařilo ani jednou zvítězit a jsou zatím na posledním místě tabulky. Jestli ovšem vydrží a budou poctivě trénovat, tak z nich v příštích letech vyroste velmi dobré družstvo, které pro náš oddíl určitě získá další významné úspěchy. Poměrně dobře si vedla také družstva starších zákyň a starších žáků. Obě družstva jsou po podzimní části svých soutěží na třetích místech. V soutěži zákyň startuje sedm družstev a před našimi děvčaty skončila pouze obě družstva Baniku Most, která si ovšem, v rámci pravidel, půjčovala navzájem hráčky, aby tím dosáhla co největšího počtu bodů a získala tak před ostatními potřebný náskok. V jarní části soutěže však naše děvčata jistě udělají vše proto, aby skončila na druhém místě a tím si vybojovala postup na Pohár ČR. Uspořádáním této významné mládežnické akce pověřila komise mládeže Svazu národní házené právě náš oddíl. Stejně ambice budou mít pro jarní část soutěží nečekaně i starší žáci. Toto družstvo jsme do soutěže přihlásili až dodatečně. Tvoří ho pouze pět starších žáků a dále je doplněné hráči z družstva mladších žáků. I když se družstvo nezúčastnilo prvního mistrovského turnaje, čímž ztratilo celkem osm bodů, dokázalo v dalších třech turnajích postupně tuto ztrátu dohnat a nyníjší třetí místo je tak trochu odrazovým můstkem k atakování již zmiňovaného druhého místa. V soutěžích oblastního přeboru působila ještě družstva žen a mužů B. U žen je soutěž hodně ovlivněna nízkým počtem účastníků. Jsou v něm pouze čtyři družstva, takže zápasů nebylo příliš mnoho. Vzhledem k tomu, že se družstvu musela dvě utkání kvůli nepřízní počasí odložit, figuruje zatím na na třetím místě. S ním se ale nechce spokojit a v jarní části jsou ženy odhodlány udělat vše proto, aby atakovaly i příčku nejvyšší. Několik odložených zápasů má rovněž oblastní přebor mužů, kde startuje naše béčko. To je také na průběžném třetím místě, má však, tak jako ženy, dva zápasy k dobru. Podzimní část družstvu příliš nevyšla. Celkem zbytečně přišlo o několik bodů a to především s mladým družstvem Mostu a také na domácím hřišti se Žatcem. Pevně věříme, že jarní část soutěže se družstvu vyvede o poznání lépe. Všeljak, jen ne dobře, si v podzimní části bohužel vedli hráči našeho prvního družstva, které hraje II.ligu. S pouhými dvěma výhrami a čtyřmi ziskávanými body, jsou po podzimní části až na předposledním 11.místě v tabulce a budou mít v jarní části velké potíže s tím, aby tuto vrcholnou soutěž pro náš oddíl zajistili i pro další sezonu. Naděje na udržení ovšem stále je a tak nad tímto družstvem zatím nelámeme onu pověstnou hůl. Jak už je u našeho oddílu pravidlem, byl tento sportovní rok ukončen v sobotu 24.listopadu v sále restaurace Myslivecké zátiší tradiční výroční schůzí, která byla spojena s taneční zábavou. Na této sešlosti byla po všech stránkách zhodnocena činnost oddílu v tomto roce. V hodnocení se také nemohlo zapomenout poděkovat všem trenérům a vedoucím mládežnických družstev, Blance Novotné, Petře Novotné, Radce Koberové, Romanu Koberovi, Liboru Makovi a Saše Svobodové, kteří pravidelně dvakrát týdně a prakticky každou sobotu, bez nároku na nějakou odměnu, věnovali svůj volný čas naší mládeži. Poděkování patřilo rovněž i mnohým rodičům, kteří zajišťovali dopravu našich družstev k mistrovským turnajům. V zimní přestávce bude příprava všech našich družstev probíhat ve sportovní hale. Plánuje se účast na několika halových turnajích a také tradiční zimní soustředění, které tentokrát proběhne na Jizerce. Jarní část soutěží se pak rozběhne v polovině dubna příštího roku.

Vladislav Kobera, *jednatel oddílu národní házené*

Vánoce se blíží...

Městský úřad v Raspenavě, Sportovní taneční klub Jiskra Raspenava o. s.
a Základní škola Raspenava

pořádají

VÁNOČNÍ A ČERTOVSKOU SHOW

v neděli 2. 12. 2012 od 14,00 hod.
v sále České besedy

Pro děti je připraveno mnoho doprovodných akcí, soutěží, cen a sladkostí. Nebude chybět ani Mikuláš s čerty a anděly. Prodej vánočních svíců, perníčků, vánočního zboží, balónek plněných heliem a pro zájemce – malování na obličeje. Základní škola si opět připravila krásnou vánoční dílničku, kde si budete moci i s rodiči vyrobit úžasné vánoční dekorace.

Občerstvení zajištěno.
Vstup – děti 20,- a dospělí 30,-
těšíme se na vaši účast

Hubertská zábava 2012

V sobotu 17. listopadu uspořádalo Myslivecké sdružení Zátíší tradiční Hubertskou zábavu, která se konala v restauraci Myslivecké zátíší. Jako obvykle k tanci a poslechu zahrála skupina pana Škúrka a sál i s výcepem byly zcela vyprodány. Hosté se ovšem nepřišli jenom bavit, nýbrž zkusit i něco vyhrát na kole štěstí. A získat toho mohli opravdu hodně. Hlavním lákadlem byla samozřejmě zvěřina, ať již to byly balíčky masa, kachny nebo hlavní cena srnče. Zajímavé však byly také výrobky z jatek pana Foldy, dárkové balíčky z prodejny pana Žitného, prostředky k likvidaci myši od firmy pana Soukupa a reklamní předměty firmy

Boehlerit od pana Altmanna. Chovatele drůbeže jistě potěšily tašky s obilím od pana Silného a teplo rodinného krbu někomu pomůže zajistit metr palivového dříví od městského úřadu. Mnoho cen donesli i jednotliví členové sdružení, např. jablka, láhve vína apod.

Co říci závěrem? Že se večer jako tradičně vydařil a doufáme, že jej v příštím roce budeme moci opět uspořádat.

Mgr. Jaroslav Černý, člen MS Zátíší

Zálesáci na podzimní Hubertce

Uplynulo půl roku a Zálesáci se ve dnech 12. až 14. října opět setkali s libereckou Radovánkou a osečenskými Zbojníky na Hubertce. Protože organizace všech společných víkendových akcí těchto oddílů je stejná a nejdůležitějším dnem je sobota, rozepíšu se jen o jejím programu. Tentokrát se lišil od jiných víkendovek, když hlavním cílem nebyl výlet do přírody, nýbrž na historický jarmark do Nového Města p. Sm. I když ani ta příroda nebyla vynechána, neboť do Nového Města a zpět šly děti pěšky, a to kolem Červeného buku a Kyselky. Na jarmarku se jim velice líbilo, neboť zde bylo množství stánků, u kterých si nakoupily „důležité“ věci pro sebe, ale i dárky pro rodiče.

V doprovodném programu shlédly šermířské souboje, sokolníky s jejich dravci a řadu dalších zajímavostí.

Dlouhé chození po tržišti a ne zrovna krátká cesta na ně a zpět děti nikterak nevyčerpaly, neboť si ještě vylezly na Kočičí kameny a absolvovaly stezku odvahy.

Mgr. Jaroslav Černý, vedoucí Zálesáka

NOVUS Česko s.r.o. získal ocenění Vstřícný zaměstnavatel 2012

NOVUS Česko s.r.o. získal hlavní cenu odborné poroty v rámci třetího ročníku soutěže „Vstřícný zaměstnavatel libereckého kraje 2012“. V odborné porotě zasedli zástupci z Úřadu práce

Na slavnostním vyhlášení výsledků dne 18. 10. 2012 v rámci veletrhu EDUCA 2012 MY JOB Liberec převzalo nejvyšší vedení firmy ve složení jednatele společnosti Ing. Karla Drapáka, ekonomky Ing. Lenky Drapákové a výkonného ředitele Miroslava Šveňka ceny pro vítěze.

NOVUS Česko s.r.o. byl oceněn zejména za:

- vstřícnou firemní kulturu ušitou na míru potřebám regionu
- flexibilní pracovní dobu a práci z domova
- finanční i morální pomoc zaměstnancům/kyním v době povodní
- bohatou nabídku benefitů a vzdělávání pro

ČR, Hospodářské komory ČR a Centra Kašpar. Centrum Kašpar je zároveň pořadatelem této soutěže.

zaměstnanec/kyně

Vyjádření vedení společnosti NOVUS Česko s.r.o.:

„Jménem firmy Novus Česko s.r.o. bychom chtěli poděkovat všem zaměstnancům, ti mají nemalou zásluhu na firemní kultuře. Dále patří díky těm, kteří neváhali a prezentovali naši firmu v této soutěži a především odborné porotě, která nám udělila nejvyšší ocenění – „Vstřícný zaměstnavatel roku 2012“.

Veronika Vlčková, NOVUS

Příjemné bloudění se spoustou objevů a vědění

Školní družina spustila v tomto školním roce (2012/2013) projekt zaměřený na přírodu. Zahrnuje oblasti ekologické, estetické a výtvarné výchovy a také přírodovědy.

Děti budou během roku – po jednotlivých měsících – objevovat zajímavosti přírody tak, jak je rok přináší. Žáci doplní postupně jednotlivé listy Kalendáře, budou kreslit, nalepovat, sbírat přírodní materiály, stopovat, měřit, sít – ale hlavně budou sledovat, co se v přírodě děje. Budou hledat správnou cestu od měsíce k měsíci, až konečně dosáhnou vytoouženého cíle – to bude až v červnu.

Při vycházkách do okolí nashromáždí děti materiály pro Kalendář, budou sledovat, co se během roku děje v lese, na poli nebo na louce.

Rádcem a pomocníkem budou pracovní listy, které dětem zadávají úkoly a současně dávají rady, jak postupovat dál. Správnou cestu však musí najít samy.

Myslíme si, že se projekt bude líbit, že vhodně doplní učivo základní školy a že naučí děti přírodu chápat a lépe ji chránit.

„Příroda se bez člověka obejde,
ale člověk bez přírody zahyne!“

Miloslava Boháčová a Radka Koberová, *vychovatelky*

Archeologické poklady Raspenavy

Hroby u kostelní zdi

Během výkopových prací při pokládání nového kanalizačního řádu byly na ulici Fučíkova v prostoru mezi Městským úřadem v Raspenavě, kostelem Nanebevzetí Pany Marie a hrobkou rodiny Richterů, nalezeny nečekaně kvalitně dochované středověké konstrukce. Tyto konstrukce souvisejí s areálem původní sakrální stavby. Jedná se převážně o části zdi původního gotického kostela, který byl kvůli nedostatečné kapacitě zbořen na počátku 20. století a nahrazen současným svatostánkem v neobarokním stylu. Relikty zdi lze datovat do 14. století a lze je interpretovat jako pravouhlý závěr gotického kostela a ohradní (hřbitovní) zdi. Dále byly objeveny základy barokní zádušní kaple ze 17. století. Masivní zdi závěru kostela jsou velmi pečlivě vyskládané z místní lomové ruly a jejich základy sahají téměř do tři metrové hloubky. Ve frýdlantském výběžku se nepoštěstil žádný podobný nález za posledních padesát let. Pro zachování těchto staveb, které unikátně dokumentují místní historii a byly by zničeny výstavbou kanalizace, jsme po domluvě s panem farářem Andřšem provedli rekognoskaci terénu v prostoru trávníku před vchodem do kostela. Sondy byly v místě vnitřního prostoru původního kostela, kde lze předpokládat presbytář. Účelem tohoto průzkumu bylo ověření pokračování zdi směrem ke stávajícímu kostelu, které zde byly jen lehce porušeny dešťovou kanalizací. V rámci tohoto průzkumu jsme narazili na unikátní nález. Ostatky pohřbené přímo v prostoru presbytáře. Tělo bylo původně v rakvi zabaleno do látky, v důsledku čehož nedošlo k oddálení kostí při rozkladu tkání jak je tomu u ostatních nalezených případů. Naopak, kyčelní klouby jsou tak blízko u sebe, že se téměř dotýkají. Vedle těla byla pod kamenem nalezena mince, jejíž ražba je datována od roku 1530. Díky tomuto nálezu můžeme datovat pohřeb do první poloviny 16. století. V prostoru mezi masivními hřbitovními zdmi (šířka zdi 140 - 165 cm), které měly zřejmě chránit kostel před vodami Smědé, jsme dosud našli více než 135 hrobů v deseti etážích. Mladší hroby jsou uleženy rovnoběžně s kostelní zdi. Starší hroby v nejnižších etážích jsou naopak uloženy neuspořádaně a jsou často porušeny vloženými novými hroby. V daném prostoru jsme zachytili hroby od 15. století, které jsou v nejnižších polohách až po století 18. Určit stáří jednotlivých středověkých a novověkých ostatků je velice obtížné a napomáhají tomu nálezy devocionálií v hrobech. Mezi nalezenými devočními předměty jsou křížky a medailonky z barevných kovů (bronz) a růžence s dřevěnými, případně skleněnými korálky. Největší koncentrace hrobů byla podél původní gotické zdi kostela. Jedinečný nález se podařil právě v tomto místě, kde byl objeven hrob s částečně zachovalou rakví a textiliemi. Jednalo se patrně o bohatého člověka, který si mohl dovolit kvalitní látky (zelené barvy) místy protkávané nití zlaté barvy. V tomto hrobě je také ojedinělý

nález kovových spon na botách.

Všechny ostatky z prostoru výkopu byly odborně vyjmuty a budou podrobeny antropologickému zkoumání. Nejzachovalejší ostatky následně projdou analýzou DNA, která umožní obyvatelům Raspenavy ztotožnit se s dřívějšími obyvateli. Naší snahou i snahou pana faráře je následně uložení ostatků v zamýšleném kolumbáriu v Raspenavě pod záštitou zdejší Římskokatolické církve.

Mgr. Petr Brestovanský (Archeolog - Severočeské muzeum v Liberci)

Bc. Roman Hadacz (vedoucí technik archeologického výzkumu)

Mgr. Lucie Švorcová (technik archeologického výzkumu)

Hrob v presbyteriáři

Dochovaná rakev a část textilie

Medailon

Raspenavský zpravodaj

Vydává: Městský úřad Raspenava, Fučíkova 421, 463 61 Raspenava, IČ 00263141. **Registrace:** MK ČR E 11 808. **Redakční rada:** Radka Čapková, Mgr. Petr Chvojka, Ing. Kateřina Sedláčková. **Náklad:** 450 ks, vychází 4 x ročně. **Zdarma. Uzávěrka příštího čísla:** 22. února 2013. **Kontakty:** knihovna@raspenava.cz ; mesto.raspenava@raspenava.cz 482 360 431. Redakce nezodpovídá za pravdivost inzerátů a nenese žádnou odpovědnost za příspěvky občanů. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky kráti. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Fotografie od příspěvovatelů.